

RUSZIN NÉPBALLADA

AZ ELTÖRT KORSÓ*

Vízért indult a lányka,
az úrfi meg utána,
s korsóját eltörte,
bej, bej, eltörte!

Könnye fakadt miatta,
korsóját úgy siratta:
– Ha úr vagy, fizess meg,
bej, bej, fizess meg!

– Ne sírj, búgom, oly nagyon,
korsód árát megadom,
vedd érte dukátom,
bej, bej, dukátom!

Az arany nem kell neki,
csak korsóját könnyezi:
– Ha úr vagy, fizess meg,
bej, bej, fizess meg!

– Ne sírj, búgom, oly nagyon,
korsód árát megadom,
vedd érte lovamat,
bej, bej, lovamat!

De a ló sem kell neki,
csak korsóját könnyezi:
– Ha úr vagy, fizess meg,
bej, bej, fizess meg!

– Ne sírj, búgom, oly nagyon,
korsód árát megadom,
Vidd érte anyámat,
bej, bej, az apámat!

A két öreg mire jó?
Többet ért az a korsó:
– Ha úr vagy, fizess meg,
bej, bej, fizess meg!

– Ne sírj, búgom, oly nagyon,
korsód árát megadom,
ha kell, nénémet adom,
bej, bej, neked adom!

Nem kell neki a nővér,
egyre sír a korsóért:
– Ha úr vagy, fizess meg,
bej, bej, fizess meg!

– Ne sírj, búgom, oly nagyon,
korsód árát megadom,
fogadd ifjú magamat,
bej, ifjú magamat!

– Hála neked, Istenem,
urat adtál énnekem
korsómért cserébe,
bej, bej, cserébe!

Fordította: VÁRI FABIÁN LÁSZLÓ

* V. Hnatyuk gyűjtése